

Bruksela, 15 stycznia 2024 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0028(COD)

5136/24
ADD 1

CODEC 19
JUSTCIV 3
JAI 16
JAIEX 4
AL 2

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Projekt DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie upoważnienia Francji do negocjowania z Algierią umowy dwustronnej dotyczącej współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych (pierwsze czytanie) – Przyjęcie aktu ustawodawczego = Oświadczenie

Oświadczenie Irlandii

W przedmiotowej decyzji proponuje się, by upoważnić Francję do negocjowania z Algierią umowy dwustronnej dotyczącej kwestii związanych ze współpracą sądową w sprawach cywilnych i handlowych.

Irlandia rozumie wyjątkowy kontekst proponowanej decyzji przedstawiony zarówno przez Komisję, jak i przez Francję, do której wyłącznie skierowana jest ta decyzja. Irlandia z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie wniosku i w pełni popiera upoważnienie Francji do negocjowania i zawarcia umowy z Algierią.

Podstawą proponowanej decyzji jest art. 81 ust. 2, a ponieważ artykuł ten znajduje się w części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zastosowanie ma Protokół nr 21 do TUE i TFUE.

Irlandia uczestniczy w odnośnym dorobku prawnym, którego ta proponowana decyzja dotyczy, i jest związana tym dorobkiem prawnym¹. Irlandia uważa się zatem za związaną proponowaną decyzją zgodnie z art. 6 protokołu 21 do TFUE.

W świetle tych okoliczności nie ma, zdaniem Irlandii, wątpliwości co do jej uczestnictwa lub braku uczestnictwa w proponowanej decyzji na mocy art. 4 protokołu nr 21 do TFUE, na co obecnie wskazuje motyw 11 przedmiotowej decyzji dotyczący stanowiska Irlandii.

Irlandia uważa, że w ramach precedensu kwestię uczestnictwa Irlandii w środkach, z uwzględnieniem postanowień art. 6 protokołu nr 21, lepiej odzwierciedliłby motyw w brzmieniu:

Umowy dwustronne w sprawach cywilnych i handlowych

„Irlandia jest związana dyrektywą Rady 2002/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) (wersja przekształcona) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych (doręczanie dokumentów) (wersja przekształcona), a zatem uczestniczy w przyjęciu przedmiotowej decyzji”.

Podejście to pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Irlandii w tej kwestii.

¹ Dyrektywa 2002/8/WE o pomocy prawnej – motyw 33; rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 o jurysdykcji i uznawaniu orzeczeń sądowych oraz ich wykonywaniu w sprawach cywilnych i handlowych – motyw 40; rozporządzenie (UE) 2020/1783 o przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych i handlowych – motyw 37; rozporządzenie (UE) 2020/1784 o doręczaniu dokumentów (sądowych i pozasądowych) – motyw 47.